Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2025/2592

18.12.2025

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2025/2592,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2025,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2120 soveltamiseksi tyypilliseen käyttöprofiiliin perustuvan kohtuullisen käytön ja petostentorjuntatoimenpiteiden osalta EU:n sisäisessä viestinnässä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja säännellyn EU:n sisäisen viestinnän vähittäishinnoittelusta sekä direktiivin 2002/22/EY ja asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta 25 päivänä marraskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2120 ([1]) ja erityisesti sen 5 a artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU) 2015/2120 5 a artiklan 1 kohdassa vahvistetut EU:n sisäisen viestinnän vähittäishintakatot, jotka tulivat voimaan kaikissa jäsenvaltioissa 15 päivänä toukokuuta 2019, asetettiin tasolle, jolla yleisesti saatavilla olevien numeroihin perustuvien henkilöiden välisten viestintäpalvelujen tarjoajat pystyivät kattamaan kustannuksensa, mikä oli oikeasuhteinen toimenpide sekä matkapuheluiden että kiinteän verkon puheluiden markkinoilla. Näillä toimenpiteillä, joiden voimassaolon oli määrä päättyä 14 päivänä toukokuuta 2024 asetuksen (EU) 2015/2120, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/1971 ([2]), 10 artiklan nojalla, pyrittiin varmistamaan, että kuluttajilta ei veloiteta kohtuuttomia hintoja EU:n sisäisestä viestinnästä.

(2) Asetuksen (EU) 2015/2120 10 artiklan 5 kohdalla jatketaan vähittäishintakattojen soveltamista EU:n sisäisessä viestinnässä 30 päivään kesäkuuta 2032. Saman asetuksen 5 a artiklan 9 kohdan mukaan komissio arvioi 5 a artiklaa uudelleen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2027 ja voi tarvittaessa päättää antaa lainsäädäntöehdotuksen sen muuttamiseksi.

(3) Asetuksen (EU) 2015/2120 5 a artiklan 8 kohdan mukaisesti palveluntarjoajat, jotka päättävät vapaaehtoisesti olla veloittamatta kuluttajilta eri vähittäishintoja kotimaisessa ja EU:n sisäisessä viestinnässä, on vapautettava EU:n sisäiselle viestinnälle asetettujen vähittäishintakattojen soveltamisesta, jollei kohtuullisen käytön politiikasta muuta johdu. Tällaisessa tapauksessa ne vapautetaan EU:n sisäiseen viestintään sovellettavista säännellyistä hinnoista. Kohtuullisen käytön politiikka on suojatoimi, jonka avulla palveluntarjoajat voivat poiketa yhtenäishinnoittelusta ja soveltaa lisämaksuja silloin, kun kuluttajan käyttö EU:n sisäisessä viestinnässä ylittää ehdot, jotka palveluntarjoaja on asettanut määritellessään EU:n sisäisen viestinnän tyypillisen käytön tietyssä jäsenvaltiossa.

(4) Ensinnäkin ehdoissa, joissa määritellään tyypillinen käyttö, olisi täsmennettävä ne EU:n sisäisen viestinnän määrät, joiden rajoissa kuluttajat voivat yksikkökohtaisesti laskettuna kuluttaa viestintää EU:n sisäisinä puheluina ja tekstiviesteinä voimassa olevilla kotimaisilla vähittäishinnoilla, jotka ovat linjassa palveluntarjoajan hinnoittelumallin kanssa ja jotka kattavat laajasti kuluttajien käyttötapoja, mukaan lukien erityisesti kuluttajat, joilla on suhteellisen suuri EU:n sisäisen viestinnän kulutus kuukaudessa ja jotka edelleen käyttävät pääasiassa perinteisiä viestintätapoja, kuten puheluita tai tekstiviestejä. Toiseksi tyypillisen käytön määrittävissä ehdoissa olisi täsmennettävä niiden soveltamisjakso. Määritellyn soveltamisjakson olisi oltava vähintään yksi laskutuskausi, mutta se olisi myös mahdollista ulottaa useille laskutuskausille palveluntarjoajan täsmennyksen mukaisesti. Palveluntarjoajat voivat vahvistaa määrälliset kulutusrajat, joita sovelletaan yhteen tai useampaan ajanjaksoon soveltamisjakson aikana. Kolmanneksi samoja tyypillisen käytön määrittäviä ehtoja olisi sovellettava kaikkiin palveluntarjoajan hinnoittelumalleihin tietyssä jäsenvaltiossa.

([1]) EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2120/oj.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1971, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja BERECin tukiviraston (BEREC-virasto) perustamisesta, asetuksen (EU) 2015/2120 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1211/2009 kumoamisesta (EUVL L 321, 17.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1971/oj).

(5) Kohtuullisen käytön politiikalla olisi yhtäältä tarjottava kuluttajille riittävä määrä EU:n sisäisiä puheluja ja tekstiviestejä ja toisaalta mahdollistettava markkinaolosuhteiden ja kuluttajien käyttäytymisen perusteella tehtävät tulevat mukautukset. EU:n sisäisten puhelujen ja tekstiviestien tyypillinen käyttö voi vaihdella muun muassa kuluttajan tyypin, palveluntarjoajan tai jäsenvaltion mukaan.

(6) Sen vuoksi tyypillisen käytön määrittävissä ehdoissa olisi yhtäältä mahdollistettava palvelun tarjoajille riittävä joustovara soveltaa sopivaksi katsomaansa ja tämän täytäntöönpanoasetuksen mukaista kohtuullisen käytön politiikkaa ja toisaalta mahdollistettava markkinaolosuhteiden ja kuluttajien käyttäytymisen perusteella tehtävät tulevat mukautukset.

(7) EU:n sisäinen viestintä eroaa luonteeltaan ja käyttötarkoitukseltaan verkkovierailusta. Toisin kuin EU:n sisäinen viestintä, säännelty verkkovierailu on rajat ylittävä palvelu, joka on tarkoitettu ajoittaiseen matkailuun eikä pysyvään käyttöön. Verkkovierailuihin liittyy riski siitä, että niitä käytetään poikkeavalla ja vilpillisellä tavalla niiden tarkoituksen vastaisesti, kun taas EU:n sisäiseen viestintään liittyy riski siitä, että sitä käytetään tyypillistä käyttöä enemmän. Tämän vuoksi EU:n sisäisen viestinnän tyypillisen käytön ylittävä käyttö eroaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/612 ([3]) 5 artiklassa määritellystä kotimaan hinnoilla tarjottujen vähittäistason verkkovierailupalvelujen ”poikkeavasta ja vilpillisestä” käytöstä, jolla viitataan säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen käyttöön muussa kuin verkkovierailuasiakkaan kotimaan operaattorin jäsenvaltiossa muihin tarkoituksiin kuin ajoittaiseen matkailuun ja johon voidaan soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa.

(8) Kohtuullisen käytön politiikka ei saisi vaikuttaa palveluntarjoajien oikeuteen toteuttaa petostentorjuntatoimenpiteitä, jos vapaaehtoinen päätös olla perimättä kuluttajilta kotimaiseen viestintään sovelletuista vähittäishinnoista eroavia hintoja EU:n sisäisessä viestinnässä johtaa vilpilliseen käyttöön. Yleisen sähköisen viestintäpalvelun tarjoajien olisi voitava havaita ja estää kolmansien osapuolten pyrkimykset saada taloudellista etua käyttämällä väärin kohtuullisen käytön politiikasta syntyviä hintaeroja (esim. kansainväliseen puheluliikenteeseen liittyvät ns. IRSF-petokset, SIM-korttien väärinkäyttö). Tällaisten toimenpiteiden olisi oltava oikeasuhteisia, ja niihin voi sisältyä muun muassa viestintäliikenteen seuranta, jotta voidaan havaita poikkeamia, jotka voivat viitata vilpilliseen käyttöön tai väärinkäyttöön, tai palvelun väliaikainen keskeyttäminen, kunnes käyttö on tarkistettu.

(9) Samalla kuluttajia olisi suojeltava toimenpiteiltä, jotka voivat vaikuttaa heidän kykyynsä käyttää EU:n sisäistä viestintää. Tältä osin sovelletaan kaikkia kuluttajan oikeuksia, jotka johtuvat kuluttajan oikeuksista annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2011/83/EU ([4]). Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/1972 ([5]) 102 artiklan mukaisesti sopimuslausekkeet, joissa määrätään kohtuullisen käytön politiikasta, olisi annettava selkeästi tiedoksi asiakkaille ennen kuin niitä aletaan soveltaa.

(10) Lisäksi ennen kuin kuluttajan käyttö EU:n sisäisessä viestinnässä ylittää tyypilliseen käyttöprofiiliin perustuvan käytön, palveluntarjoajien olisi varoitettava kuluttajaa tällaisesta käytöstä kuluttajasopimuksissa etukäteen kuvatulla tavalla. Tällaisilla toimenpiteillä olisi joka tapauksessa minimoitava kuluttajille aiheutuva hallinnollinen rasite ja rajoitettava tarpeettomien ilmoitusten määrää.

(11) Tässä säädöksessä kuluttajilla tarkoitetaan direktiivin (EU) 2018/1972 2 artiklan 15 kohdassa määriteltyjä kuluttajia.

(12) Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä on kuultu asetuksen (EU) 2015/2120 5 a artiklan 8 kohdan mukaisesti.

(13) Direktiivin (EU) 2018/1972 118 artiklan 1 kohdalla perustettu viestintäkomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/612, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2022, verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella (EUVL L 115, 13.4.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/612/oj).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1972, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä (EUVL L 321, 17.12.2018, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1972/oj).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohtuullisen käytön politiikka

1. Kohtuullisen käytön politiikan on mahdollistettava se, että yleisen sähköisen viestinnän tarjoajat voivat soveltaa suojatoimea, kun kuluttajan käyttö EU:n sisäisessä viestinnässä ylittää tyypilliseen käyttöprofiiliin perustuvan käytön.

2. Jotta yleisen sähköisen viestinnän tarjoaja voi hyötyä kohtuullisen käytön politiikasta suojatoimena, sen on asetettava ehdot, joilla määritellään EU:n sisäisen viestinnän tyypillinen käyttö vähintään yhden laskutuskauden vähimmäisjaksoksi kaikille sen hinnoittelumalleille yksittäisessä jäsenvaltiossa.

3. EU:n sisäisen viestinnän tyypillisen käytön määrittelevien ehtojen on perustuttava huomattavasti suurempiin EU:n sisäisen viestinnän määriin kuin jäsenvaltiossa kuluttajaa kohti kuukaudessa kulutettujen EU:n sisäisten minuuttien tai tekstiviestien keskimääräiset määrät, jotka on ilmoitettu ehtojen asettamisajankohtaan nähden viimeisimmässä EU:n sisäistä viestintää koskevassa BERECin vertailuraportissa. Jos jäsenvaltiolle ei ole käytettävissä vertailuarvoa, palveluntarjoajan on käytettävä EU:n keskiarvoja.

4. Jos kuluttajan käyttö EU:n sisäisessä viestinnässä poikkeaa tiettynä ajanjaksona tyypillisen käytön määrittävistä ehdoista, palveluntarjoajat voivat soveltaa lisämaksuja vain kyseisiin EU:n sisäisen viestinnän yksiköihin sen tietyn ajanjakson loppuun saakka, jona tällainen poikkeaminen tapahtuu.

5. Kohtuullisen käytön politiikkaa sovelletaan erikseen EU:n sisäisiin kiinteän verkon ja matkaviestinverkon puheluihin sekä EU:n sisäisiin tekstiviesteihin.

6. Kansalliset sääntelyviranomaiset seuraavat ja valvovat suojatoimenpiteen asianmukaista soveltamista.

2 artikla

Petostentorjuntatoimet

EU:n sisäisen viestinnän tarjoajat voivat soveltaa petostentorjuntatoimenpiteitä havaitakseen vilpillisen käytön, joka liittyy vapaaehtoiseen päätökseen soveltaa yhtäläisiä vähittäishintoja kotimaiseen ja EU:n sisäiseen viestintään. Jos palveluntarjoaja havaitsee vilpillistä toimintaa ja päättää, että toimenpiteet ovat tarpeen, jotta epäiltyyn petokseen voidaan puuttua nopeasti, palveluntarjoajan on ilmoitettava asiasta kansalliselle sääntelyviranomaiselle tai muulle toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa toimenpiteiden hyväksymisestä.

3 artikla

Kuluttajansuoja

1. Kun EU:n sisäisen viestinnän tarjoaja soveltaa kohtuullisen käytön politiikkaa, sen on sisällytettävä direktiivin (EU) 2018/1972 102 artiklan mukaisiin kuluttajasopimuksiin kohtuullisen käytön politiikkaa koskevat ehdot ja edellytykset ja erityisesti lisämaksut, jotka EU:n sisäisistä puheluista ja tekstiviesteistä voidaan periä silloin, kun EU:n sisäisen viestinnän kulutus ylittää tavanomaiseen käyttöprofiiliin perustuvan käytön. Lisäksi jos kuluttaja on käyttänyt 80 prosenttia tyypilliseen käyttöön sisältyvästä käyttömäärästä, palveluntarjoajan on välittömästi varoitettava kuluttajaa lisämaksujen käyttöönoton riskistä ja sovellettavista lisämaksuista.

2. Kuluttajilla on oikeus hakea muutosta EU:n sisäisen viestinnän tarjoajan tekemiin päätöksiin, myös sovittelun ja direktiivin (EU) 2018/1972 25 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten tuomioistuimen ulkopuolisten riidanratkaisuelimien avulla.

4 artikla

BERECin vertailuarvon siirtymäkausi

1. BEREC päivittää EU:n sisäisen viestinnän vertailuarvon varmistaakseen, että tulevaisuudessa vertailuarvossa on huomioitu koko EU:n sisäisen viestinnän käyttö. Päivitetty vertailuarvoraportti on saatavilla lokakuuhun 2026 mennessä.

2. Palveluntarjoajat voivat soveltaa viimeisintä saatavilla olevaa EU:n sisäistä viestintää koskevaa BERECin vertailuarvoraporttia siirtymäkauden ajan, joka kestää enintään 1 päivään tammikuuta 2027.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2028.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2025.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN